

А.Е. Радченко, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

Якуб Коралевські, д-р історії (*Вища школа здоров'я, краси і освіти, Познань*)

В.М. Маренич, канд. юрид. наук, викл. (*ХТЕК КНТЕУ, Харків*)

АКТУАЛЬНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВУЗІВСЬКІЙ ОСВІТІ

Дистанційне навчання – досить зручна, перспективна і доступна форма вузівської освіти. З кожним роком все більше закладів освіти пропонують отримати дистанційну вищу освіту. Сьогодні цей важливий напрям освіти не тільки розвивається з величезною швидкістю, але і з кожним днем розширює свої масштаби. Основна перевага дистанційної освіти – це можливість отримувати знання незалежно від фактичного місця проживання студента.

Дистанційна освіта ідеально підходить для тих, хто прагне отримати нові знання, але з яких-небудь причин не може відвідувати очні заняття. Здобути вищу освіту – значить розширити свої професійні можливості і створити основу для успішного кар'єрного росту. Дистанційна освіта надає ряд переваг не тільки для студентів, але й для закладів освіти, що надають подібну послугу. Це пояснюється наступним.

По-перше, спостерігається зростання привабливості закладів вищої освіти за рахунок зниження вартості сплати за навчання, що в сучасних складних економічних умовах дає досить суттєву конкурентну перевагу.

По-друге, немає необхідності утримувати велику кількість навчальних приміщень, виключається проблема заміни хворих викладачів, а також знижуються постійні витрати закладу освіти за рахунок можливості збільшення числа студентів.

По-третє, при наданні електронних освітніх ресурсів заклад вищої освіти в меншій мірі потребує бюджетних коштів з боку держави в порівнянні з очним навчанням, оскільки потрібно менше персоналу, який бере участь в організації навчального процесу, менше навчальних і допоміжних приміщень використовується для проведення занять, а також знижуються витрати при переході з паперових носіїв інформації на електронні.

Для студентів використання дистанційного навчання має також ряд переваг і можливостей: навчатися в будь-який час і в будь-якому місці, де є комп'ютер з доступом в Інтернет; реалізувати

індивідуальний план навчання; зняти проблему придбання навчальних матеріалів і посібників; знизити вартість навчання в порівнянні з традиційними формами.

Для освітніх закладів дистанційне навчання відкриває такі перспективи: залучення до співпраці кращих викладачів незалежно від місця їх проживання, що особливо важливо для закладів освіти, розташованих далеко від регіональних центрів. Таким чином, місцеві заклади вищої освіти можуть успішно конкурувати зі столичними освітніми організаціями; збільшення кількості студентів; рішення безлічі технічних проблем, пов'язаних з утриманням великої кількості навчальних приміщень, складанням навчальних планів, заміною захворілих викладачів.

Однак освіта за допомогою електронних освітніх ресурсів не позбавлена і негативних моментів, а саме: відсутність очного спілкування між тими, хто навчаються і викладачем; необхідність наявності у студента здатності до жорсткої самодисципліни, залежність результату навчання від ступеня його самостійності; недолік практичних занять; упор на розвиток письмових навичок і відсутність компетентностей усного викладу матеріалу.

Разом з тим ми вважаємо, що навчання за допомогою електронних освітніх ресурсів буде займати в сучасному суспільстві все більше місця. В значній мірі інтенсивність цього процесу буде узгоджуватися зі швидкістю розвитку технологій, які зможуть забезпечити реальність віртуального простору.

З огляду на світові тенденції у формуванні інформаційних співтовариств і зацікавленість включення в цей процес країн, що зазнають необхідність в підтримці прагнення суспільства до прогресу, використання електронних освітніх ресурсів з кожним днем набуває все більшої популярності в освітніх закладах різних країн. Наприклад, використання дистанційного навчання найбільш популярно в США – 16,8%, на другому місці Китай – 14,2%, третє місце у Росії – 13,9%, четверте місце займає Індія – 13,3%.

Ми дійшли висновку, що подальший розвиток системи дистанційної освіти передбачає забезпечення максимальної інтерактивності. Навчання стає повноцінним тоді, коли досягається імітація реального спілкування з викладачем, – ось до цього і слід прагнути. Необхідно використовувати поєднання різних типів електронних комунікацій, що дозволить компенсувати недолік особистого контакту за рахунок віртуального спілкування.